

خطِ دَوْمِ پوئسِ بَلَدِه ايماندارايِ تسالونيكی

سلام ها

۱ از طرفِ پوئس، سيلوانس و تیموتائوس، تقدیمِ دِ جماعتِ ايماندارايِ شارِ تسالونيكی که دِ آتِه مو خُدا و دِ مولا عیسیٰ مسیحِ تعلقِ دَرید. ۲ فیض و سلامتی از طرفِ آتِه مو خُدا و مولا عیسیٰ مسیحِ نصیبِ شُمُو شُنه.

شُکرگزاری و دُعا

۳ برارو، مو باید همیشه خُدا ره بَلَدِه شُمُو شُکر-و-سپاس بُگی. آر، دُرست آسته که امیطور کنی، چراکه شُمُو دِ ايمان خُو خُوب رُشد-و-تَرَقی کَدید و مَحَبَتِ پگ شُمُو قد یگدیگه شُمُو بے اندازه کَلو شُدِه رَبی یه. ۴ دِ امزی دَلیل خودون مو دِ مینکلِ جماعتِ های ايماندارايِ خُدا دِ باره شُمُو اِفْتخار مونی و از پایداری و ايمان شُمُو دِ حالیکه آزار ها و رنج ها ره تَحْمَل مُونید، دَزوا تعریفِ مونی. ۵ تمامِ امزی چیزا ثابتِ مونه که قضاوتِ خُدا عادِلانه آسته و دِ نَتیجه، اُو شُمُو ره لایقِ ازی مینگره که دِ پادشاهی اَزُو داخِل شُنید که فِعْلاً از خاطرِ امزُو پادشاهی شُمُو رنج مینگرید. ۶ چُون دِ نظرِ خُدا دُرسته که اُو زجر-و-شِکَنجه ره دَزُو کسا بَدیه که اونا دَز شُمُو رنج رَسَنده، ۷ ولے دَز شُمُو که رنج مینگرید و ام دَز مو، خُدا آسودگی مَوْبَخْشه. ای چیزا دِ اُو وخت رُخ مِیدیه که مولا عیسیٰ بے بلغه از مَنِه اَلَنگه های آتِش قد ملایکه های پُر قُدرت خُو از آسمو ظُهْر مونه، ۸ و دِ کسای که خُدا ره نَمِیخْشه و از اِنجیلِ مولا ی مو عیسیٰ اِطاعتِ نَمُوکُنِه، جَزا مِیدیه. ۹ جَزای ازوا امی آسته که اونا دِ وسِیلِه حُضُورِ مولا و دِ وسِیلِه قُدرتِ پُر جلالِ اَزُو دِ هلاکتِ اَبَدی گِرِفْتار موشه. ۱۰ دَمزُو روزِ که اُو پس مِییه، مَقْدَسِینِ اَزُو اُو ره بَزُرگی-و-جلالِ مِیدیه، یعنی تمامِ کسای که دَزُو ايمان اُورده اُو ره حمد-و-ثنا مَوگه. شُمُو ام شاملِ امزُو کسا اَسْتید، چراکه شُمُو شَاهدی ازمو ره که دِ باره مولا عیسیٰ بُود، قَبُول کده ايمان اُورید. ۱۱ پس امزی خاطر مو هر وخت بَلَدِه شُمُو دُعا مونی که خُدای مو شُمُو ره لایقِ ازی بَدنه که دِ دَعوتِ شی شاملِ شُنید. خُدا دَز شُمُو قُدرتِ بَدیه که دِ تمامِ نِیتِ های نیک و کارای پُر ايمان کامیاب بَشید، ۱۲ تا که نامِ مولا ی مو عیسیٰ دِ بَینِ شُمُو بَزُرگی-و-جلالِ پَیدا کُنِه و شُمُو ام دِ وسِیلِه اَزُو دِ مَطابِقِ فِیضِ خُدای مو و مولا عیسیٰ مَسِیحِ صَاحِبِ عِزَتِ-و-اِحْتِرامِ شُنید.

ظُهْرِ دَجالِ پِیشِ از ظُهْرِ عیسیٰ مَسِیحِ

۲ برارو، دِ باره پس اَمَدونِ مولا ی مو عیسیٰ مَسِیحِ و یگجای شُدونِ ازمو قد اَزُو، ما از شُمُو خاهش مُونم ۲ که اگه یگو کس مَوگیه که روزِ پس اَمَدونِ مولا گاه اَمده، فِکرای شُمُو زود پاشان نَشْنِه و وَرْخَطا نَشْنید، حتی اگه یگو کس اِدعا کُنِه که از روحِ اَلْقُدَسِ یا از کلامِ خُدا شَنِیده و یا از طرفِ ازمو کَدَمِ خطِ دَرِه. ۳ هیچ کس شُمُو ره دَمزی چیزا بازی نَدیه، چُون پِیشِ ازی که اُو روز بیه، یگ شورشِ کُنِه باید دِ ضِدِ خُدا رُخ بَدیه و اَمُو مَرِدِ شَرِیر، یعنی «باچه نابود شُدنی»^b باید ظُهْر کُنِه. ۴ اُو قد هر چیزی که مَرَبُوطِ دِ خُدا و پَرَسْتِشِ آسته مَخالَفَتِ مونه و خود خُو ره از پگ کده کثه تر فِکَر مونه تا اندازه که دِ خایه خُدا داخِل موشه و دِ اُونجی شَشْتِه اِدعا مونه که "ما خُدا اَسْتَم." ۵ آیا دِ یادِ شُمُو نَمَدِه؟ وختیکه قد ۱:۹ یگ معنی دِیگه ام اِمکانِ دَرِه که اینی رقم بَشِه: اونا دِ نابودی اَبَدی گِرِفْتار موشه و از حُضُورِ مولا و از قُدرتِ پُر جلالِ اَزُو دُور موشه. ۲:۳ «باچه نابود شُدنی» یگ عِنوانِ بَلَدِه «دَجال» یعنی اَمُو شَخْصِ آسته که دِ روزای اَخر، فقط پِیشِ از ظُهْرِ مولا عیسیٰ، خود ره دِ دُنیا نِشو مِیدیه. اُو آدم، چُون دُشْمونِ خُدا یه، تا اَبْدالاباد دِ دوزخِ پورته موشه و کاملاً تَباه موشه. ازی خاطر اُو «باچه نابود شُدنی» کُفته موشه.

شُمو بُودُم ای چیزا ره دَز شُمو مُوگُفُتُم. ^۶ و آلی شُمو میدَنید که چیزخیل مانع ظهُورِ اَزُو مُوشه تاکه اُو دَ وخت خُو ظاهر شُنه. ^۷ و قُوَتِ مَخفی بے قانُونی و شرارتِ امی آلی کار کده رَبی یه. لیکن یگو کس مانع آمدونِ آدمِ شریرِ آسته و دَمِ رُوی شی ره گِرِفته رَبی یه. و تا غَیبتیکه اُمُو کس از پیشِ رُویِ آدمِ شریرِ باله نَشُنه، آدمِ شریرِ آمده نَمیتنه. ^۸ بعد اَزُو اُمُو نفرِ شریرِ ظاهرِ مُوشه که مولا اُو ره قد پُفِ دان خُو نیست-و-نابُودِ مُونه، یعنی قد ظهُورِ خُو کاملاً اُو ره از بینِ مُوبره. ^۹ ظهُورِ اُمُوِ آدمِ شریرِ دَ مُطابقِ کارایِ شَیطو دَ وسیله هر رقمِ قُدرت و چیزایِ عَجیب و مُعجزه هایِ دروغی معلومدارِ مُوشه، ^{۱۰} و اُو هر رقمِ فریبِ گُمراهِ کُننده ره اِستِعمالِ مُونه تا اُمُو کسایِ ره که دَ راهِ مَرگِ رَبی آسته، بازیِ بَدیه. و ازی که اونا نَخاست راستی-و-حقیقت ره دوستِ بَدنه، اونا نجاتِ پیدا نُمونه. ^{۱۱} دَمزی دَلیلِ خُدا اونا ره دَ زیرِ تاثیرِ گُمراهِ کُننده میله تا اندازه که اونا اُمُو دروغِ ها ره باورِ کُنه. ^{۱۲} دَ نتیجه، تمامِ کسایِ که راستی-و-حقیقت ره قبولِ نَکده، بلکه از بدی-و-شرارتِ لَدَتِ بُرده، محکومِ مُوشه.

دَ ایمانِ خُو اُستوارِ بُمنید

^{۱۳} پس ای برارو که عزیزایِ مولا اُستید، مو باید همیشه خُدا ره بلده شُمو شُکر-و-سپاسِ بُگی، ازی که خُدا از ابتدا شُمو ره اِنْتِخابِ کده تا دَ وسیله روحِ اَلْقُدسِ مُقَدَّسِ شُده از طریقِ ایمانِ دَ حقیقتِ نجاتِ پیدا کُنید. ^{۱۴} اُو شُمو ره دَ وسیله خوشخبری از مو بلده امزی نجاتِ دَعوَتِ دَد تاکه دَ بَزُرگی-و-جَلالِ مولا یِ مو عیسیٰ مسیحِ شَرِیکِ شُنید. ^{۱۵} پس ای برارو، اُستوارِ بَشید؛ تعلیم-و-رَویاتِ ره که بطورِ زبونی و یا دَ وسیله خطِ از مو حاصلِ کدید، محکمِ بَگیرید. ^{۱۶} خودِ مولا یِ مو عیسیٰ مسیح و آته مو خُدا که مو ره مَحَبَتِ کد و از رُویِ فِیضِ خُو دَز مو تَسَلیِ دایمی و اُمیدِ نیکِ بَخشید، ^{۱۷} دِلِ هایِ شُمو ره ام تَسَلیِ بَدیه و شُمو ره دَ هر کِردار و کُفتارِ نیکِ قُوَتِ بَدیه.

درخواستِ دُعا

^{۱۸} اَخِرِکار، ای برارو، دَ حَقِ از مو دُعا کُنید که کلامِ مولا دَ تیزیِ پَخشِ شُنه و دَ پیشِ مَرَدُمِ دِیگه ام اِحْتِرامِ پیدا کنه، اُمُو رقمِ که شُمو ام اُو ره دَ اِحْتِرامِ قبولِ کدید. ^{۱۹} دُعا کُنید که مو از چَنگِ آدَمایِ فاسِد و بَدکارِ خلاصِ شُنی، چراکه پَگِ مَرَدُمِ ایماندارِ نییه. ^{۲۰} لیکن مولا یِ مو وفادارِ آسته؛ اُو شُمو ره قَویِ مُونه و دَ مُقابِلِ شَرِیر-و-بَدکارِ از شُمو مَحافِظَتِ مُونه. ^{۲۱} وختیکه دَ باره شُمو فِکرِ مونی، مو دَ مولا عیسیٰ اِطْمینانِ دَری که هر دَسْتوَریِ که دَز شُمو بدی، شُمو اُو ره ام آلی و ام دَ آینه پُوره مُونید. ^{۲۲} مولا عیسیٰ دِلِ هایِ شُمو ره یاری کُنه تا مَحَبَتِ خُدا و صَبْرِ مَسیحِ ره خُو بَترِ پیِ بَبرید.

پرهیز از ثَمبلی

^{۲۳} ای برارو، مو دَ نامِ مولا یِ مو عیسیٰ مسیحِ دَز شُمو اینی حُکمِ ره میدی: از هر برارِ مَسیحی که ثَمبلیِ مُونه و دَ مُطابقِ تعلیم-و-رَویاتِ ره که از مو یادِ گِرِفته عملِ نَمو کُنه، دُوری کُنید. ^{۲۴} چُونِ خودونِ شُمو میدَنید که چَطورِ باید از مو سَرْمَشَقِ بَگیرید. مو دَ مینکلِ شُمو ثَمبلیِ نَکدی ^{۲۵} و نانِ مُفتِ ره از هیچِ کسِ نَخوردی، بلکه شاو و روزِ دَ رَحمتِ و مُشَقَتِ کارِ مُو کدی تاکه بارِ دوشِ یگونِ شُمو نَشُنی. ^{۲۶} اُو طورِ نییه که دَ بِلِه شُمو حَقِ نَدَشْتی، لیکن خودونِ مو میخاستی که بلده شُمو یگِ اَلْگُو بَشی تاکه از مو سَرْمَشَقِ بَگیرید. ^{۲۷} و حتی دَمزُو وخت که قد شُمو بُودی، اینی حُکمِ ره دَز شُمو دده بُودی: ”هر کسی که نَمیخایه کار کُنه، اُو حَقِ نانِ خوردو ره ام نَدَره.“ ^{۲۸} چُونِ میشنومُ که یگونِ شُمو ثَمبلیِ اُستید و هیچِ کارِ نَمُونید، بلکه ایله گویِ اُستید. ^{۲۹} دَ امزی رقمِ آدَمایِ دَ نامِ مولا عیسیٰ مسیحِ حُکمِ میدم و اونا ره نَصیحَتِ مُونم که دَ آرامیِ کار

^a ۳:۱۱ «ایله گوی» یعنی «دَ کارِ دیگرو چَنگِ اَنَدختو».

کده نان خُو ره بُوخوره. ^{۱۳} و شُمو، آی برارو، از نیکی کدو مَنده-و-دِلزده نَشَنید. ^{۱۴} اگه یگو کس از گُفته مو که دَمزی خطِ نوشته کدی نُموشه، اوخته اُو ره نشانی کنید و هُوش کنید که قد ازو رفت-و-اَمَد نَکنید، تاکه اُو از رفتار خُو شرمنده شُنه. ^{۱۵} لیکن اُو ره دُشمون خُو حساب نَکنید، بلکه اُو ره مثلِ یگ برارِ ایماندار سرزَنش کُنید.

^{۱۶} دَ آخِر، سرورِ سلامتی دَز شُمو هر زمان و دَ هر حالتِ صلح-و-سلامتی بَدیه. مولا قد پگ شُمو بَشه. ^{۱۷} ما پولُس، امی دُعا-و-سلام ره قد دِستِ خود خُو نوشته کدیم. دَ تمامِ نامه های مه اینمی نشانی مه یه که ما امی رقم نوشته مُونم:

^{۱۸} فیضِ مولای مو عیسیٰ مسیح نصیبِ پگ شُمو شُنه. آمین.